

aftrykt en kongelig Resolution af 27de Januar, hvorved der ikke er angivet, hvilken Minister, der har parafareret den. Side 148 findes en kongelig Resolution, ved hvilken bestemmes, at Vedreboras Virk skal nedlægges, den er heller ikke forsynet med nogenformhelt Paategning om, hvilken Minister der har kontrasseret den. Det er altsaa klart, at Paastanden om, at den Fremgangsmaade, der her er fulgt, skulde være stridende imod Praxis, i Virkeligheden ikke hviler paa nogen rigtig Grund. Det ærede Medlem udhævede dernæst, at det, som det her kom an paa, jo dog mindre var Formen, men det var Indholdet af den kongelige Resolution, og denne betegnedes han som et klart Grundlovsbrud, med Hensyn til hvilket han var overbevist om, at han havde den offentlige Mening paa sin Side. Ja, der er jo som bekjendt ikke noget Ord, som i den Grad bliver misbrugt som „den offentlige Mening.“ Enhver tror i Reglen, at den offentlige Mening, er den Mening, han har. Jeg vil derfor kun henstille til det ærede Medlem, at dersom han virkelig tror, at det er saa evident for Alle, som han mener, dersom han tror, at det er Tilfældet, som han har sagt ved tidligere Leilighed, at der knap er to eller tre Menneffer, der ikke have samme Anskuelse som han, da kan han jo være sikker paa i den Henseende at faae Verden overbevist ved at bringe Spørgsmaalet ind for det rette Forum, Rigsretten. (Afbrudelse) Ja, det er netop det rette Forum. (Afbrudelse) Ja, det er meget godt, at det ærede Medlem siger, at det er min individuelle Mening, jeg kan naturligvis sige, at det er min Mening, og de 102 Medlemmer her i Thinget kunne alle rejse sig og komme med deres individuelle Mening, men Tingen er, at vor Mening nu en Gang ikke er den afgjørende, den har aldeles Intet at sige med Hensyn til det endelig definitivt Afgjørende. (Afbrudelse). Ja, mine Herrer, den har Intet at sige, thi den har ingen Virkning. Hvad det kommer an paa, er ikke at kaste noget Ord hen i Luften, men hvad det kommer an paa, er, at man siger Noget, saaledes at det faar Virkning. Alle disse Slag i Luften, alle disse Knips i Lommen og alle den Slags Ting, som ikke have nogen retlig Virkning med sig, ere vi af Princip imod, det betragte vi som ødelæggende og svækkende netop for Thingets Anseelse, som Thinget efter min Overbevisning har den Pligt at gjøre det Yderste for at hævde ved at gjøre nyttigt Arbejde til Gavn for Landet og Folket.

Den fungerende Formand (Høgsbro): Jeg maa nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at Thingets Beslutninger ikke have reel Virkning. Det have de, selv om det ærede Medlem ikke kan se den.

Thomsen: Jeg tør jo desværre ikke disputere med den høitærede Formand, men jeg vil i alt Fald være ham meget taknemlig, om han vilde paavise denne reelle Virkning. For Resten tror jeg, at jeg sagde retlig Virkning.

Den fungerende Formand (Høgsbro): De have ogsaa retlig Virkning.

Thomsen: Ja, det skal være mig kjært at se den; men jeg tilstaar, at for mig staaer den som en Fantasi. Jeg tør imidlertid jo ikke disputere med den høitærede Formand, men jeg tror dog, at den meget ærede Formand vil tillade mig at have min Mening, og det er, at den Slags Ting som at udtale en Beslutning af denne Bestaaenhed, uden at den ledsages af en Indtænkning af Sagen for det rette Forum, Rigsretten, efter min Opfattelse kun er et Slag i Luften, og et saadant vil det ærede Thing vist finde det meget naturligt, at hverken jeg eller mine Meningsfæller ville være med til, og det er af den Grund, at jeg stemmer imod Forslaget.

Mourad: Siden Ingen af Ministrene er til Stede, haaber jeg, at det ærede Medlem, der nu jatte sig, vil være saa venlig at besvare mig det Spørgsmaal: Er det tilladt at opkræve Skatter eller ei? Og dersom det er tilladt at opkræve Skatter, i Kraft af hvilken Finantslov er det da tilladt at gjøre det?

Thomsen: Jeg tror nu ikke, at Meningen med denne Diskussion er den, at vi skulle gjøre dette Sted til et Sted, hvor vi føre politisk Konversation, som man gjør det, naar man drikker en Kop Kaffe og ryger en Cigar. Det, man skal tale om, er den Sag, som ligger for, det er et Forslag til Beslutning af Thinget, og jeg vil da gjerne spørge det ærede Medlem om Noget, som vedrører denne Sag. Er det ærede Medlem dog ikke fuldstændig enig med mig i, at en Beslutning af Folkethinget, som gaar ud paa at nedlægge Indsigelse imod, hvad de kalde et Forsaetsningsbrud, og om hvilken De vide, at den ikke har den Virkning, at De vedkommende Ministre derfor gaa deres Vej, er — naar den ikke ledsages samtidig af en Anklage for